

Wybrane problemy w opodatkowaniu wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w praktyce polskich przedsiębiorstw

Agnieszka Dalecka*

Streszczenie: W artykule opisano zmiany jakie zaszły po wejściu Polski do Unii Europejskiej w 2004 roku. Wprowadzono nowe przepisy dotyczące opodatkowania podatkiem VAT obrotu towarowego, między podatnikami VAT w Polsce a podatnikami zarejestrowanymi dla tego podatku w innych państwach Unii Europejskiej. Było to związane ze zniesieniem granic celnych pomiędzy Polską a krajami unijnymi. W artykule zaprezentowano jakie transakcje wspólnotowe wzbudzają kontrowersje i jakie stwarzają wątpliwości wśród polskich podatników. Wykorzystana metoda badawcza to analiza literatury przedmiotu. Celem artykułu było także wskazanie i wyjaśnienie problemów przedsiębiorstwa w rozwiązywaniu zawichości jakie pojawiają się podczas weryfikacji kontrahentów unijnych.

Słowa kluczowe: VAT, opodatkowanie, faktura

Wprowadzenie

Po wejściu Polski do Unii Europejskiej od 1 maja 2004 roku wprowadzono polskie przepisy dotyczące opodatkowania VAT obrotu towarowego pomiędzy podatnikami VAT w Polsce a podatnikami zarejestrowanymi dla tego podatku w innych państwach Unii Europejskiej. Było to związane ze zniesieniem granic celno-podatkowych pomiędzy Polską a krajami unijnymi. W odniesieniu do obrotu towarowego wewnątrz Unii Europejskiej pojęcia „import” i „eksport” zostały zastąpione nowymi pojęciami – wewnątrzwspólnotowym nabyciem towarów (WNT) i wewnątrzwspólnotową dostawą towarów (WDT). Podatek VAT od towarów w obrocie handlowym nie jest już pobierany na granicy, zamiast tego opodatkowanie ma miejsce w kraju nabywcy towaru. Mimo to transakcje wspólnotowe wzbudzają wiele kontrowersji i wątpliwości wśród podatników.

Celem artykułu jest wskazanie i wyjaśnienie problemów z jakimi zmagają się przykładowe przedsiębiorstwo zajmujące się autoryzowaniem i serwisowaniem samochodów, natomiast cele szczegółowe artykułu to, rozwiązanie zawichości, jakie pojawiają się podczas weryfikacji kontrahentów unijnych, zebranie odpowiednich dokumentów potwierdzających dostawę towarów, wystawienie prawidłowo faktury sprzedaży zgodnej z dyrektywami Unii Europejskiej i zasadnością zastosowania 0% stawki podatku VAT. Zastosowana w artykule metoda badawcza to analiza literatury przedmiotu.

* mgr Agnieszka Dalecka, Uniwersytet Szczeciński, ul. A. Mickiewicza 64, 71–101 Szczecin.

1. Trudności weryfikacji podatników VAT UE

Warunki jakie musi spełnić przedsiębiorstwo, aby zachodziła wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów, dotyczą zarówno dostawcy, jak i nabywcy towarów w innym państwie członkowskim. Jeżeli chodzi o dostawcę, musi on być podatnikiem prowadzącym działalność gospodarczą zgodnie z art. 15 ustawy o VAT (Ustawa z dnia 11 marca 2004...), który został zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97 ustawy o VAT, z jednym wyjątkiem od tej reguły to nowe środki transportu, wtedy dokonującym dostaw może być każdy inny niż wyżej wymieniony podmiot.

W przypadku natomiast nabywcy towaru w kraju przeznaczenia, wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów będzie zachodziła, gdy nabywca jest (Zubrzycki 2011: 262):

- podatnikiem podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanym dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju,
- osobą prawną niebędącą podatnikiem podatku od wartości dodanej, która jednak jest zidentyfikowana dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju,
- podmiotem niewymienionym powyżej, jeżeli przedmiotem dostawy są wyroby akcyzowe, które objęte są procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub procedurą przemieszczenia wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą,
- innym podmiotem (niebędącym podatnikiem) działającym (zamieszkującym) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, jeżeli przedmiotem są nowe środki transportu.

Najczęstszym problemem, z jakim się spotyka podatnik są trudności ze zidentyfikowaniem nabywcy za pomocą systemu informatycznego VIES, pozwalającego na wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi UE¹. Zastrzeżenia i wątpliwości budzą także odmienne adresy odbiorcy towarów we wskazanych fakturach, a ujawnionym adresie w systemie VIES. Zdarza się, że program VIES nie funkcjonuje prawidłowo, jest niedostępny bądź obciążony. W celu identyfikacji numeru VAT UE można się zwrócić telefonicznie, pisemnie bądź mailowo do Departamentu Wymiany Informacji o VAT przy Ministerstwie Finansów.

Te zagadnienia porusza w swojej interpretacji Podkarpacki Urząd Skarbowy z dnia 12 lipca 2004 roku (sygn. PUS.II/443/154/2004). Należy posługiwać się nazwą firmy i adresem, jakie zostały zidentyfikowane w systemie VIES jako ważne w danym momencie (na dany dzień). Niezidentyfikowanie nabywcy w systemie VIES nie oznacza pozbawienia dostawcy prawa do zastosowania stawki 0%. Podatnik może ją zastosować jeżeli jest w posiadaniu dokumentów świadczących o zarejestrowaniu nabywcy do celów transakcji wewnątrzwspólnotowych (Kosacka-Łędzewicz, Olszewski 2011: 107).

Najważniejsze zatem jest wykazanie na fakturze dostawy właściwego i ważnego numeru identyfikacyjnego dla tych transakcji, nadanego przez państwo członkowskie właściwe dla nabywcy, zawierający dwuliterowy kod. To właśnie ten kod podlega weryfikacji. Przepisy Tytułu XVI VI Dyrektywy nie wprowadzają w tym względzie żadnych innych warunków.

¹ System informatyczny VIES składa się z krajowych baz danych połączonych we wspólną sieć Wspólnoty Europejskiej. Bazy danych zawierają informacje o krajowych podatnikach VAT w postaci ich numerów VAT. W każdym państwie musi być wyznaczona specjalna instytucja odpowiedzialna za VIES. W Polsce funkcjonuje jako Biuro Wymiany Informacji o VAT przy Ministerstwie Finansów.

ków. Zakres danych jakie powinna zawierać faktura dokumentująca transakcje podlegające opodatkowaniu reguluje art. 22 VI Dyrektywy².

Wprawdzie w prawomocnym wyroku WSA w Warszawie z dnia 22 lutego 2010 roku, sygn. akt III SA/Wa 1120/09 sąd stwierdził, że brak rejestracji dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych nie przeszkadza, aby uznać dostawę towarów za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów u sprzedawcy. Trudno jednak stwierdzić czy organy podatkowe potwierdzą to stanowisko. Zdaniem sądu posługiwanie się krajowym NIP bez prefiksu w przypadku transakcji wewnątrzwspólnotowych jest wystarczające. Dla zastosowania preferencyjnej stawki VAT istotne jest spełnienie przesłanek merytorycznych, nawet jeśli podatnik nie dopełnił wymogów formalnych. Warto jednak podkreślić, że podatnik, który nie dokonuje w terminie zgłoszenia identyfikacyjnego dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych, według Ustawy z dnia 10 września 1999 roku Kodeks karny skarbowy (DzU 2007, nr 111, poz. 765 ze zm.) popełnia wykroczenie podlegające karze grzywny (*Rozliczanie transakcji...* 2011: 8).

Zgodnie z art. 97 ust. 1, czynni podatnicy VAT mają obowiązek zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozpoczęcia wykonywania transakcji wewnątrzwspólnotowych przed dniem dokonania pierwszej wewnątrzwspólnotowej dostawy. Brak rejestracji może mieć dla polskiego podatnika, a także dla jego unijnych kontrahentów, bardzo niekorzystne skutki. Należy więc w określonym ustawowo terminie dokonać stosownej rejestracji. Jeżeli bowiem polski podatnik dokona nabycia w innym kraju unijnym i nie poda swojego numeru VAT UE zagranicznemu kontrahentowi, to dostawca do zrealizowanej dostawy nie będzie mógł zastosować stawki 0%. W konsekwencji, polski nabywca zostanie obciążony podatkiem VAT według stawki obowiązującej w państwie dostawcy. Procedura zwrotu zapłaconego podatku VAT w innych krajach unijnych trwa kilka miesięcy.

2. Konsekwencje braku dokumentów potwierdzających wewnątrzwspólnotową dostawę towarów

Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów jest opodatkowana preferencyjną stawką 0%. Aby skorzystać z tej preferencji, podatnik powinien posiadać dokumenty potwierdzające, że towary będące przedmiotem wewnątrzwspólnotowej zostały wywiezione z terytorium kraju i dostarczone do nabywcy państwa członkowskiego innego niż terytorium Polski (*Rozliczanie transakcji...* 2011: 8). Są to następujące dokumenty:

- dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika (spedytora) odpowiedzialnego za wywóz towarów z terytorium kraju, z których jednoznacznie wynika, że towary zostały dostarczone do miejsca ich przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju lub dokument zawierający elementy wymienione w art. 42 ust. 4 ustawy o VAT (gdy wywóz towaru dokonywany jest bezpośrednio przez dostawcę lub nabywcę przy użyciu własnego środka transportu),
- kopia faktury,
- specyfikacja poszczególnych sztuk ładunku.

² Szósta Dyrektywa Rady z dnia 17.05.1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku.

W przypadku badanego podatnika, zajmującego się serwisowaniem samochodów jest stosowany wewnętrzny dokument „Potwierdzenie dostawy towarów”, dołączany do przedmiotowej faktury i podpisany przez nabywcę. Zgodnie z ustawą o VAT, dokument ten powinien zawierać: imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby działalności, adres, pod który są przewożone towary, w przypadku gdy jest inny niż adres siedziby działalności gospodarczej, określenie towarów i ich ilości, potwierdzenie przyjęcia towarów przez nabywcę do miejsca znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, rodzaj oraz numer rejestracyjny środka transportu, którym są wywożone towary.

Jeżeli dokumenty nie potwierdzają jednoznacznie faktu dostarczenia towaru do nabywcy znajdującego się poza terytorium kraju, dowodem, że towary zostały dostarczone do miejsca przeznaczenia, mogą być również inne dokumenty wskazujące, że nastąpiła dostawa wewnątrzwspólnotowa, a w szczególności:

- korespondencja handlowa z nabywcą, w tym jego zamówienie,
- dokumenty dotyczące ubezpieczenia lub kosztów frachtu,
- dokument potwierdzający zapłatę za towar, z wyjątkiem przypadków, gdy dostawa ma charakter nieodpłatny lub zobowiązanie jest realizowane w innej formie, w takim przypadku – inny dokument stwierdzający wygaśnięcie zobowiązania,
- dowód potwierdzający przyjęcie przez nabywcę towaru na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.

Warto jednak podkreślić, że organy podatkowe stoją na stanowisku, że w sytuacji gdy, podatnik nie ma dokumentów „podstawowych”, potwierdzających wewnątrzwspólnotową dostawę (wymienionych w art. 42 ust. 3 ustawy o VAT), to posiadanie dodatkowych dokumentów potwierdzających dostarczenie towaru do kontrahenta unijnego uprawnia do zastosowania stawki VAT 0% (*Wewnątrzwspólnotowa dostawa...: 7*).

3. Skutki nieprawidłowego zastosowania stawki preferencyjnej

Zdarza się, że podatnik nie ma stosownych dokumentów lub są one niekompletne. Wówczas jest zobowiązany w odpowiednim terminie rozliczyć wewnątrzwspólnotową dostawę, tak jak transakcję krajową, stosując stawkę właściwą dla danej dostawy w kraju. W badanej jednostce powstały wątpliwości, jak obliczyć VAT należny – metodą „w stu” czy „od sta”? Ustawa o VAT nie rozstrzyga tej kwestii wprost. W tym przypadku należy mieć na uwadze art. 29 ust. 1 Ustawy o VAT, z którego wynika, że podstawą opodatkowania jest kwota należna od nabywcy, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Z takiego zapisu można wysnuć wniosek, że kwotę wskazaną w fakturze należy uznać za kwotę brutto, a VAT obliczyć stosując metodę „w stu”.

Jeśli podatnik wystawił fakturę z błędną stawką VAT, błąd ten może naprawić poprzez wystawienie faktury korygującej. Jak bowiem wynika z § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 28 marca 2011 roku, w sprawie m.in. wystawiania faktur, fakturę korygującą wystawia się również, gdy podwyższono cenę po wystawieniu faktury lub w razie stwierdzenia pomyłki w cenie, stawce lub kwocie podatku bądź w jakiegokolwiek innej pozycji faktury.

W ust. 3 tego przepisu wykazano, że faktura korygująca wystawiona z wymienionych powodów, powinna zawierać m.in. kwoty podane w omyłkowej wysokości oraz kwoty w wysokości prawidłowej (Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011...).

Oznacza to, że podatnik powinien skorygować jedynie błędne pozycje faktury. Nie jest natomiast wskazane, korygowanie całej faktury „do zera” i wystawianie nowej faktury z właściwą stawką VAT.

Właściwe korygowanie faktur z błędnie zastosowaną stawką VAT można przedstawić na przykładzie:

Podatnik dokonał dostawy w ramach WDT i wystawił fakturę VAT na kwotę 5000 zł ze stawką 0%. Podatnik nie zgromadził stosownych dokumentów w odpowiednim terminie. Dostawę tę powinien opodatkować według stawki 23%. VAT należny wyniesie: $(5000 \text{ zł} \times 23\%) / 123\% = 934,96 \text{ zł}$, a podstawa opodatkowania metodą „w stu”: $5000 \text{ zł} - 934,96 \text{ zł} = 4065,04 \text{ zł}$. Metodą „od sta” VAT należny wyniesie: $5000 \text{ zł} \times 23\% = 1150 \text{ zł}$, a podstawa opodatkowania wyniesie: 5000 zł. Metody korekty podstawy opodatkowania przedstawiono w tabeli 1.

Ten sposób korygowania faktur stanowi utrudnienie dla podatnika, ponieważ, kwotę na fakturze należy uznać za kwotę brutto, co stanowi dla przedsiębiorcy sytuację niekorzystną, bo straciłby na sprzedanych częściach samochodowych więcej niż wyniosłaby marża na ten towar, czyli $4545,45 \text{ zł} \times 10\% = 454,45 \text{ zł}$ ($4545,45 \text{ zł} + 454,45 = 5000 \text{ zł}$).

Tabela 1

Metody i konsekwencje korygowania podatku VAT (zł)

	Wartość netto przed korektą:	Wartość netto po korekcie:	Rozbieżność:
Metoda „w stu” – metoda prawidłowa	5000,00	4065,04	934,96
Metoda „od sta” – metoda nieprawidłowa	5000,00	5000,00	0,00

Źródło: opracowanie własne.

Po dokonaniu korekt metodą „od sta” nabywca towaru musiałby dopłacić kwotę brakującego podatku. Dlatego bardzo się starano, aby sytuacje związane z korygowaniem VAT były jak najrzadsze, a przy nawet najmniejszych wątpliwościach co do stawki VAT 0%, stosowano stawkę krajową.

4. Moment powstania obowiązku podatkowego w podatku dochodowym

Moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w myśl art. 20 ust 1 Ustawy o VAT powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, czyli w momencie złożenia informacji podsumowującej (Zubrzycki 2011: 267).

Wątpliwości podatnika budził fakt opodatkowania zaliczki lub jej części, jednakże zgodnie z art. 20 ust. 3 Ustawy o VAT w momencie otrzymania całości lub części ceny, obowiązek powstaje z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej otrzymanie całości lub części ceny. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy, nie wprowadza się wprost zasady, zgodnie z którą w przypadku otrzymania części ceny obowiązek podatkowy powstaje w stosunku do tej otrzymanej części ceny. Wydaje się to jednak zbędne z tego względu, że w takim przypadku obowiązek podatkowy nie powstanie z chwilą otrzymania zapłaty (także częściowej), ale z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej otrzymaną

część (lub całość) ceny, a zatem ten zapis powoduje, iż obowiązek podatkowy powstawać będzie jedynie w odniesieniu do części ceny, która została przez dostawcę otrzymana (Michalik 2010: 329).

Kurs właściwy do przeliczania podstawy opodatkowania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w walucie obcej, wynika z art. 31 a Ustawy o VAT. Przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego. Jeżeli jednak zgodnie z przepisami ustawy lub przepisami wykonawczymi do ustawy, podatnik może wystawić fakturę przed powstaniem obowiązku podatkowego i wystawi ją w przewidzianym przepisami terminie, a kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej na tej fakturze, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury (*Obrót towarowy...*: 6).

5. Dodatkowe koszty zwiększające podstawę opodatkowania

Podatnik dokonując wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów ponosi różne koszty związane z tą dostawą. Nie są to znaczące kwoty, jednak podatnik nie był pewien czy powinien je włączyć w wartość towaru, czy należałoby je wyszczególnić w dodatkowej pozycji na fakturze. Przepisy nie wskazują czy dodatkowe koszty związane ze sprzedażą, np. koszty transportu towaru, opakowania, ubezpieczenia itp. Powinny być wliczone do podstawy opodatkowania, zwiększając tym samym obrót z tytułu dostawy towarów, czy raczej należałoby je rozłożyć osobno. Problem może być ważny, gdyż dla niektórych usług termin powstania obowiązku podatkowego został określony w sposób szczególny.

Przykładowo, dla usług transportowych obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później niż 30. dnia od wykonania usługi (art. 19 ust. 13 pkt 2 lit. a Ustawy o VAT). Ponieważ Ustawa o VAT nie precyzuje powyższego zagadnienia, w celu rozwikłania problemu należałoby sięgnąć do uregulowań zawartych w Dyrektywie 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 roku w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. W art. 78 ww. Dyrektywy określono, że do podstawy opodatkowania wlicza się następujące elementy:

- podatki, cła, opłaty i inne należności, z wyjątkiem samego VAT,
- koszty dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dostawcę lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy (Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006...).

Z Dyrektywy wynika zatem jednoznacznie, że dodatkowe koszty związane z dostawą towaru zwiększają podstawę opodatkowania. W konsekwencji oznaczałoby to, że koszty te powinny być rozliczone łącznie z tą dostawą, z zastosowaniem tej samej stawki VAT i momentu powstania obowiązku podatkowego. Bez znaczenia jest natomiast czy koszty te wliczone są w cenę towaru, czy też dla celów informacyjnych wyszczególniane są na fakturze w osobnej pozycji. Takie też stanowisko prezentują organy podatkowe, np. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji indywidualnej z 24 czerwca 2010 roku nr IPPP2/443-254/10-4/AO.

Uwagi końcowe

W przedstawionym artykule omówiono problemy z jakim zмага się przedsiębiorca opodatkowując wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

Jednym z nich jest prawidłowe zidentyfikowanie kontrahenta unijnego dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, za pomocą systemu informatycznego VIES, ponieważ jest to możliwe za pomocą internetu nie stanowi to już większego problemu dla podatników.

Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów jest opodatkowana stawką preferencyjną 0%. Aby skorzystać z tej preferencji, podatnik powinien posiadać dokumenty potwierdzające, że towary będące przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy zostały wywiezione z terytorium kraju i dostarczone do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium Polski, posiadające takie informacje jak wskazuje ustawa o VAT. Jeśli kontrahent nie przedstawi takich dokumentów, wówczas przedsiębiorca musi skorygować zastosowaną stawkę VAT 0%, co przedstawiono na przykładzie. Sytuacje błędnego zastosowania stawki zdarzają się coraz rzadziej.

Kolejnym poruszonym zagadnieniem jest moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w myśl art. 20 ust 1 Ustawy o VAT powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, czyli w momencie złożenia informacji podsumowującej, nie jak w przypadku opodatkowania pozostałych przychodów, czyli do 20. dnia miesiąca następującego.

Wspomniano także, że zgodnie z Dyrektywą dodatkowe koszty związane z dostawą towaru zwiększają podstawę opodatkowania. Nie ma znaczenia natomiast czy koszty te wliczone są w cenę towaru, czy też dla celów informacyjnych wyszczególniane są na fakturze w osobnej pozycji.

Literatura

- Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.
- Kosacka-Lędziewicz D., Olszewski. B. (2011), *Opodatkowanie: Transakcje wewnątrzwspólnotowe, eksport, import*, Unimex, Wrocław.
- Michalik. T. (2010), *Komentarz VAT 2010*, C.H. Beck, Warszawa.
- Obrót towarowy z zagranicą* (2011), „Biuletyn Informatyczny dla Służb Ekonomiczno-Finansowych” nr 10 (729), Gofin, Gorzów Wlkp.
- Rozliczanie transakcji wewnątrzwspólnotowych* (2011), „Dodatek nr 4 do Poradnika VAT” nr 5 (293) z dnia 10.03.2011, Gofin, Gorzów Wlkp.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług, DzU 2011, nr 68, poz. 360.
- Szоста Dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.
- Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, DzU 2004, nr 54, poz. 535, z późn. zm.
- Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów* (2010), „Biuletyn Informatyczny dla Służb Ekonomiczno-Finansowych” nr 31 (714), Gofin, Gorzów Wlkp.
- Zubrzycki J. (2011), *Leksykon VAT 2011*, t. I, Oficyna Wydawnicza Unimex, Wrocław.

SELECTED PROBLEMS OF TAXATION OF INTRA-COMMUNITY SUPPLY OF GOODS IN THE PRACTICE OF POLISH ENTERPRISES

Abstract: In the presented article changes which reached the European Union after accessing Poland in year 2004 were described. The new regulation were entered concerning the value added tax taxation of the trade in goods between VAT taxpayers in Poland and registered taxpayers for this tax in other states of the European Union. It was associated with the abolition of the custom borders between Poland and EU countries.

In the article was presented which of the Community transactions are stirring up controversy and what doubts are creating amongst Polish taxpayers. The research method is investigote of literure thame.

The purpose of the article was to pointing and clarifying of enterprises' problems which they are struggling in the dissolution of elaborateness which appear during the verification of EU contracts.

Keywords: VAT, taxation, invoice

Cytowanie

Dalecka A. (2013), *Wybrane problemy w opodatkowaniu wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w praktyce polskich przedsiębiorstw*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 757, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 58, Szczecin, s. 29–36; www.wneiz.pl/frfu.